

עין משפט
גר מצודה
מג:

לא א טושי'ס ייד קחט עקף: ד
בב ב' מ"י ס'חטט
 ענדט נויכטס יא יא
 סחט שפן ב' טושי'ס ייד
 ס'חט קחט עקף: ד
גג ד' מ"י ס' וס'ח'ן
 טושי'ס ייד וס'ח'ן
 ל'ד ה' מ"י ס'י ס'ס
 ה:
הה ו' מ"י ס'י ס'י
 יא סחט יא טושי'ס
 יא עקף: ה
 יא: א טושי'ס יא עקף: ד
 נ'ס'ס'ס:
וח ו'טושי'ס יא עקף: ו
 ז'ט טושי'ס יא עקף: ו
זח יא ס'י יא יא
 יא סחט יא טושי'ס ייד
 ס'חט קחט עקף: ד
חבב ב' מ"י ס'חטט
 ענדט נויכטס יא יא
 סחט שפן ב' טושי'ס ייד
 ס'חט קחט עקף: ד

לא אסרה תורה אלא משמשין שבמדור העציון. אור"י דכל אל תירוצים של אב"י אמת הן דמדלא קאמר בכל אחד ואחד אלא אמר אב"י ש"מ שלא היה חסר בו אלא מתחלה היה דרוש מן המשמין שבמדור העציון של מנוח שפירס ופופסיס ובשמים תחתונים חמה ולבנה כוכבים ומולות שהם קבועים בקציע עש"י: **שנאי** ר"ג דאדאריס עשו י"א. הקשה הר"ר אלמלך ללאורה ממשמע שזה ר"ג לעובד כוכבים לעשות והלא אמירה לעובד כוכבים נשנות ואפילו דבר שאלו של שנה בלאחרין צדקה השוכר את הפועלים (נ"ב דף ג.) גבי חסוס פ"ת פרמי ודוש ב"ב וי"א למנוח שאלו ויש סחור רלו"ס והחזיר שלא להחמין לעובד כוכבים וחותם שיש בו צורח אדם בשביל חזו אלא"כ היה העובד כוכבים מביא לו מעממו וכן שלא לחגור אותם רעיות שיש בהם צורח אדם גולעת אמנם שיש סמך להמיר מדות הבלוט גדולות שפעמדי אותה דרך יהודה גלותם דרקון ושם שייך חשדא טפי מלאחרין דמתן מלא כלים ועלימם צורח דרקון כ"י ויילכס לים המלח ואודגריש דקאן חייס לחשדא היינו ממשום שהיה אלס דמות אדם כל גופו ידירס ורגליס: **והא** רב יהודה דאדאריס עשו י"א. פירוש ואפ"ה הוסיף שיש שמואל אלס להסחורו אלס לא יסמא עינו שלא יחשדוהו שעשאו

י"א אסרה תורה אלא כדמות ד' פנים בהדי
הדרדי אלא מעתה פרצוף אדם לחודיה
תשתרי אלמה תניא כ"ל הפרצופות מותרין
לחיות מפרצוף אדם אמר ר"ב (ב) יהודה כריה
דרב יהושע מפרקיה דרבי יהושע שמיע לי
אלא תעשון אתי לא תעשון אותי אבל שאר
שמשין שרי ושאר שמשין מי שרי והתניא
ל"ב תעשון אתי לא תעשון כדמות שמש
המשמשין לפני במרום יכנון אופנים ושרפים
וחיות הקדש ומלאכי השרת אמר אביי לא
אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון
ושבמדור התחתון מי שרי והתניא אשון
שמשין לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות
במשל לרבות מלאכי השרת כי תניא הנני
לעוברם אי לעוברם אפילו שילשול קמן נמי
אין הכי נמי ומסיפיה דקרא נפקא דתניא
אשר בארץ לרבות ימים ונהרות הרים
וגבעות מתחת לרבות שילשול קמן ועשייה
נעריהא מי שרי והתניא לא תעשון אתי לא
תעשון כדמות שמש המושמשין לפני במרום
לכנון חמה ולבנה כוכבים ומזלות ושאר ר"ג
דאחרים עשו לו והא רב יהודה דאחרים עשו
לו וא"ל שמואל לרב יהודה שישנא סמי

ואריה וגשר לחם אחת דוגמת מית:
אלי: שכמור העליון. דכמכ: אחי
ה: דאחרים עשו לו. עובדי כוכבים:
סו לו. צורה בטבעת שהיא מית: סמי
עניה דדין. (1) פחות וצורכו: שדה.
שלא יאמרו לה הוא עובד: חוסמה
צורה: ומופר לחתום בה. (2) כשהוא
חותם שוקע החתום בשוקע ואילו
נראה מבחוץ: חוסמה שבעה. אכור
לחתום (3) דכשהוא חותם היו חותמה
בולט. ולקמן פיר' ה"ג יחוס לחשד:
דש' ויחסי. שם מקום שהיה במדינה
הכדעס. כל אומר יטיה וזהו עולו
עמין מאכני ירושלמי ומעפלו ובגאווה
שם ויחסי דש' ויחסי הכדעס יטור
כלו ומתיישב את חשדו דכמכ"ב
דש' עובד' כל אצניה ובי': אנדרעא.
לס: רג' יחיד הוה. ויחוס
לחשד: דפרקים. של חוליות ולא
היה מחברם אלא שבעה צדיק
עדים וכל יומא לאו לה וליכא לחשד:
למעלה מן המיס. על אונאי פלו: לחשד:
מן המיס. בשולים ובדפנות: מבזוין.
(4) ששחמטין בזה תחבול ובשחמט:
ואין מבזוין אלא העשיון לתכשת:
שירי. תצירי: וקומקומי: שירות
קטנות של מלכת: מרתנ' וורה
לרות. שלא יכשל בה ישרלס ליהנות
ממנה: אף הוה. אם חרנה לרוח
גס עתה יש הנאה ממנה: גמ'
הרי

הגהות הב"ח

[illegible]

ועובר על לא תעש ומשי שאר
היה יהודה שחטמו בולט היה ולא היה
מחוס מחוס עשאי אלא מחוס חסד
עצמות כוכבים: **והא** ר"ג יחיד
וא"ת אמאי לא משי דלורת
לכנס לא היתה בולטת ולכן עשאה
ר"ג ואור"י ור"ת ורבי"א כי בחמה
לכנסה ומולת און חילוק בין בולטין
ובין שוקעין וכן דקדוק שוקעין ולא
מחסיג כהי אלא גבי פרופין ויכולא
בסין: **שער** הדמיון וע'
ההמשפחות. ר"חג"ר מטבעות (ס) דסדקין
ומטפות מזד' הוא ולכן מותרין
ממטבעות שיש בהם לורת עובדת
כוכבים: **שוחק** וזורה א"ה או
מפסיף א"ה. בנפסחים מתני' גבי שעה
דקדק (ס). מייחא חתן ר"ג חמך
ותקן (מפרס) וזורה לרות או מטיל

ענינה דין התם בחותמו בולט ומשום חס
להניחה אסור להניחה ומותר לחתום בה חותמ
לחתום בה ומי חיישין לחשדא והא בי
דאוקמי ביה אנדרטא והוו עיילי ביה אבוה
חיישי לחשדא ורבים שאני והא רבן גמליאל דר
דברים גביה ואיבעית אימא "דפרקסי הואי
דבניא" ולא תלמד לעשות אבול אתה למד
דכו': איזו רב מכוברין ואיזו רב מכוברין אמר רב
למשה מן הכמים ושמואל אמר אלו ואלו מבין
השירין ועל הנזמים ועל הטבעות תניא כוותיה
ועל הנזמים ועל הטבעות מבין שעל היורות
ושעל הסדין ועל המטפחות: **מתני'** רבי י
במבטל לים אמרו לו אף הוא נעשה זבל (א) שגנ
ההרס: **גמ'** תניא אמר להם רבי יוסי יוה

א דתניא ^אמבעת שחוחמה
שוקע מותר להניחה ואסור
לשחא דשף וייתבי בנהרדעא
שמואל ולוי ומצלו בגויה ולא
יד הה כיון דנשוא הוא שביחי
לבעית אימא ^בלהלמד שני
לחבין ולהורות: רשב"ג אומר
מכבדין למעלה מן המים מבחין
הן אלא אלו הן מכבדין שעל
שמואל ^גמכבדין שעל השירין
ל הקומקמסין ועל מחמי חמים
אומר: שוחק וזורה לרוח או
מור ^דלא ידבק בידך מאומה מן
א כבר נאמר ואת מאותכם
אשר
עשים ואמר רבה ממז דלשלא מימות

דבינו חנאל

לא תעשון בדמות שמיש'
משמיש'שן לבי במרום
ורחוק לא אסרה תורה
אלא תעשו ארבעה מינים
במה דרדי אלא מעשה
פרצוק אדם אלהיה
לישתרי למהגו תניח כל
פרצות מותרין וצדן
מפרצין אלא אמר רב
הוא בריה דרב יהושע
מפרקיה לו אלא שמיש
לית לא תעשון אתי לא
תעשון אתי אלא שמיש
לית והתני' לא תעשון
בדמות שמיש'שן
לבי במרום כגון אופנים
דכר שמיני כגון נמלילא
דאדמיס עשו לו אתי
והא רב יהודה דאדמיס
עשו לו טבעה בעברה
עליו ליתו חותם בה
ואמר ליה שמאלא שמינא
מי עיני דרבי לרסור
הכיב רבנן ופוקינן ביה
כמי' ביה' כגון דאדמיס

[illegible]

הוא עומד כרובים וזה מחזקת דרכי שחיקה ומשחמשת
הוא ולפי זה צריכה לרצון אליו דרר יוסף היקר לרצון
בעיניה אלא לדר יוסף היקר ליעזוב (ו) שד"ע לרצון
לעצמה לרש ומתוון משה אלא לרצון נקמות ממלל
שעה ילך ליש המלך וזה דרשוקו לרצון נקמות שגורו
הוא גורם אקור ורבי יוס' לא חיש דסכר זה וזה שגורו
כוכבים כיון שהוא מחזיק בליהוט ואין להקשות לרצון
האחר רצון (מפור) וזורה לרש דרש חלקי נבי ממך
אם תביא לא ידבק צידך מאומה. מה החרס אמרו לו
אם כבר נאמר להם **המאכזב**, פי' רש"ס דפריך מאכזבו
י פירש וזה לשונו ואלו הטאטסת אשר עשיתם וכו' מואכזב
זה מחזר הדרדי ואמרו ונשה וכל שמע דרבי יוס' ו
הוא שלא היה זקוקו ורבי ונשה בנאות פסוק עצמון דרבי יוס' ו
ידים ועוד (ו) מלא אהדורי היה לא מתוון אלא לדקא
ויוזר על פי המים לבד ורבי יוס' הקשה מדכשי כמיס
שעפרו אל ההלל סתין אומה לא זקוק ליש אלא להר
מיטע על גדומיהם וסע עושה וכל ופס"ה לא חש משה
ת והקשה אותם הובא ולא נשאר מן הובא כלום אבל ו

וְיִסְרָאֵל יִשְׁמְרֵם לְדָבָר וְלֹא תִּשְׁכַּח עֲבֹדַת כֹּכָבִים בְּשִׁמְלַת לְבָבָהּ יִשְׂרָאֵל
 וְיִסְרָאֵל יִשְׁמְרֵם בְּשִׁמְלַת מִימוֹת אִינוּ מוֹשִׁיל
 אֶת מֵהֵלֶּה שְׁחִיקָה בְּשִׁמְלַת מִימוֹת כְּמוֹ
 מִגֹּל לְמַחֲסֹ: **אֲמָרָה** וְאוֹ אֵה שֶׁהָ
 אִינוּ מוֹשִׁיל וְכֵל מִקֹּדֶם אֲסוּר לִזְלֹזֶה
 וְדִרְבְּנָן דְּהֵבֵא חִיּוּ רַבָּנָן לִזְלֹזֶה וְאִילוּ
 חִיּוּ לֹא יֵאָכְל וְהֵלֶכְן רַבָּנָן אֲסוּר אֵלֶּה
 אִינוּ מוֹשִׁיל וְכֵל דְּהֵבֵא חִיּוּ רַבִּי יוֹסִי
 אִינוּ מוֹשִׁיל עַד אֵשׁ דֵּק דְּמַסְתַּחֲמֵל לֵךְ
 אוֹתוֹ טַחֲוֹן קָא מוֹמִיִּין אֵלֶּה מוֹאֲשִׁירָן
 יֵשִׁיִּה אִינוּ מוֹשִׁיל לְהֵס שְׁשִׁקָּה לְגִירוֹת לְרוֹחַ
 אוֹתוֹ מְכִיב אֲשִׁלְּעִין אֵת עֶשְׂרֵי אֵל
 מִקְּדוֹת לֵךְ סִבְרִיתוֹ אִין אִינוּ גִירִיסִים
 שְׁמַע מִימֵה דְּזוֹרָה לֵךְ נִגְשָׁה
 הֵבֵא אִינוּ אֵלֶּה כְּמוֹ זוֹרָה לְרוֹחַ שֶׁן
 יִשְׁוֹי לְכָלוֹם אֲמָרָה לוֹ הִרִי הוּא אִינוּ מוֹשִׁיל
 אִין שְׁחִיקָה מוֹשִׁילָה בְּשִׁמְלַת מִימוֹת:
 נחל

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. לא תעשון אתי אלדן
כסף וזולתו וזה כל
תקע עליכם: שבות כ'
2. לא תעשה כל פסל
לא תהנה ואשר בשמים
ממנו ואשר בארץ
מתחת ואשר במים
מתחת לארץ:
שמות כ"ד
3. כי אתה ראה כל
הארץ אשר יי אלדך
תהיו כל פסל
לעשות תהנה עמים
דברים כ"ה
4. ולא דבר בידך
מאקח מן דברם למען
ישבו י מרחוק אל
ותן כל דברם ואלדך
דברים כ"ו
5. ואתה כאשר נשבע
לאבותי:
כי אתה תאמרו כי
שעיתם את העמל
לדור ואשרף את האש
ואבט אתי חזק
ואשכנע את עמך לעפר
ואתה עמך עפר אל
תהל הורד מן הארץ
דברים כ"ז

גליון הש"ס

בתנ"י רבי יוסי אומר:
עין תשובה גדולה חורגת
סמן רמ"ח: תוס' ד"ה
אמר ר' יוסי אבל בעבודת
בוכבים בתיב. עין למל
דף יב ע"כ תוספות ד"ה
אלא ולקמן דף מה ע"כ
תוספות ד"ה לא:

מוסף רש"י

[illegible]

(שם) להבין ולהורות. כלומר להבין מעשיהם כמה הם מקולקלים ולהורות לבנין לא תעשה.
(דברים יח ט) אי: שחול לעמוד בזה ואם יעשה נכח שקר למיץ שחין שהיא מכסף (שבת עה).

[illegible]